

РЕШЕНИЕ

№ 7533

гр. София, 05.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Атанас Николов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6903** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Т.“, ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. С. С., чрез адв. Л., срещу решение № 2542/29.05.2024г. по НАХД № 14902/2023г. по описа на Софийския районен съд, НО, 110 с-в, с което е потвърден електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв.

Касаторът оспорва решението като неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби, довело до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице и наложеното наказание е явно несправедливо. Претендира, че е налице липса на правна възможност за санкциониране на нарушение по чл.199, ал.3б от ЗДвП с издаване на ЕФ. Подкрепя доводите си със съдебна практика. Счита, че мястото на нарушението е неясно и не фигурира в нормативен акт, определящ за кои пътища се заплаща тол такса. Излага доводи за нарушение на принципа за пропорционалност. Претендира приложение на чл.28 от ЗАНН, в условия на евентуалност- приложение на по- благоприятен закон.

Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на ЕФ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв.Л., която моли за постановяване на съдебен акт, с който решението на СРС да бъде отменено, както и атакувания ЕФ. Прилага подробни писмени бележки. Претендира присъждане на разноски, за което представя списък с разноски.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се представлява от юрк.Г., която моли за потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за основателност на касационната жалба и моли за отмяна на решението на районния съд като неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че е издаден електронен фиш №[ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, за това, че на 23.04.2021г., в 11:13 часа, е установено нарушение с ППС - товарен автомобил „ВОЛВО ФХ“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 26500, брой оси 3, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща техническа допустима максимална маса на състава 44000, в [община], за движение по път А-6 км. 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

В ел.фиш е отразено, че нарушението е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6 км. 50+427.

За посоченото нарушение на жалбоподателя „Транспрес“ ООД, със законен представител В. С. С., в качеството на регистриран ползвател на МПС, на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с ал.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение на чл.10, ал.2 от ЗДвП.

В ел.фиш е отразено, че независимо от налагането на това административното наказание, „Транспрес“ ООД дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП, съобразно категорията на притежаваното ППС в размер на 119 лева.

В ел.фиш е посочено, че „Транспрес“ ООД може да се освободи от административнонаказателна отговорност, ако в 14-дневен срок от получаване на настоящия ел.фиш, бъде заплатена компесаторна такса по чл.10, ал.2 от ЗП в размер на 750 лева, при спазване на чл.189е, ал.3 и 4 от ЗДвП, както и че с плащането на компесаторната такса в срок, ел.фиш ще бъде анулиран, а задължението по чл.10б,

ал.5 от ЗП ще се счита за изпълнено.

Процесният ел.фиш е връчен на жалбоподателя на 15.05.2023г. В законоустановения 7-дневен срок - на 18.05.2023г., чрез упълномощен представител - адв.К. С., дружеството подало декларация по чл.187а, ал.4 от ЗДвП за анулиране на ел.фиш, в която посочило данни за лицето, което на 23.04.2021г. е управлявало ППС, с рег. [рег.номер на МПС] , ведно с приложено СУМПС на посоченото лице. С писмо, А“ПИ“ уведомило жалбоподателя, че декларацията следва да е подписана лично от управителя на дружеството, а не от упълномощен адвокат. Визирано е, че на жалбоподателя са дадени указания за отстраняване на нередовностите, които не са отстранени, като е изведен извод, че по подадената декларация не могат да се приложат съответните правни последици и да се анулира ел.фиш.

За да потвърди ЕФ първоинстанционния съд е приел, че ЕФ съдържа данни за мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.10 ал.2 от ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. На следващо място е достигнал до извода, че жалбоподателят в действителност е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, а така наложената санкция е правилно определена. Посочил е, че в правилото на чл.189ж, ал.7 от ЗДвП се съдържа изрична регламентация за издаване на ел.фиш за нарушения по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП. По отношение на възражението на жалбоподателя е посочил, че е налице ясно посочване на мястото на извършване на процесното нарушение. В заключение, съдът е приел за установено по безспорен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на административно нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП. С тези изводи и митиви е потвърдил издадения ЕФ.

Решението на районният съд е валидно, допустимо, но неправилно.

Настоящият състав на АССГ следва да посочи, че отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътено превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътено превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътено превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Нормата на чл.187а ал.2 от ЗДвП разпорежда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо

лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва: 1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.; 2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1800 лв.; 3. по чл. 179, ал. 3б - в размер 2500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

В относимата към дата на нарушението редакция на закона, законодателят е предвидил специално в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш, но само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно, с новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е допълнено: „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“, но същата е в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Според чл. 189е ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност /ал. 1/, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта /ал. 2/. Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

В тази насока, в разпоредбите на чл. 167а ал. 1, 2 и 4 от ЗДвП, се уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси /ал. 1/, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в.“ /ал. 2 т. 8/, както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. /ал. 4/. Посочените норми не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административно наказателната отговорност или да заместят и допълват. Разпоредбата на чл. 46 ал. 3 от ЗНА категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез

тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение, може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административно наказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б от ЗДвП.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде отменено, като бъде отменен и издадения ЕФ.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Според ал.2 ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 3б от Закона за адвокатурата. Въпреки че по делото е представен списък, с който са претендирани разноски в общ размер на 4400 лв., включващи такива по нахд. дело 14902/23г. на СРС-650 лв., по адм.дело 6903/24г. на АССГ-650лв., по адм.дело 10344/23г. на АССГ-650лв. и 50лв. д.т., по адм.дело 2325/2024г. на ВАС- 1000 лв. и 150 лв. д.т., по адм.дело 173/24г. на АССГ-600лв. и по адм.дело 4171/24 на СРС- 650лв., искането е основателно единствено по отношение на сторените разноски в настоящото касационно производство и по нахд. дело 14902/23г. на СРС. Разноските по адм.дело 10344/23г. на АССГ, по адм.дело 2325/2024г. на ВАС и по адм.дело 173/24г. на АССГ, е следвало да бъдат поискани в съответното производство, съгласно чл.81 от ГПК, вр. чл.144 от АПК- във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. Предвид това, при отчитане обема на осъщественото по делото процесуално представителство и правната сложност на спора, и Решение на СЕС по дело С-438/22, съдът счита, че възражението на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно и същото следва да бъде определено в минимален размер, при съобразяване на чл. 8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на по 550 лв. или общо 1100 лв., включващи заплатен адвокатски хонорар за двете съдебни инстанции.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2542/29.05.2024г. по НАХД № 14902/2023г. по описа на Софийския районен съд, НО, 110 с-в и ВМЕСТО него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата и на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП на „Транспрес“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. С. С., е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв..

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на „Транспрес“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. С. С., разноски в производството пред двете съдебни инстанции в общ размер на 1100 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: